

WE ŚRODĘ DNIA 3 LUTEGO 1868

Z Wiednia d. 27. Stycznia.

Stany Xięstwa Styryjskiego wystąpiły deputacją dla złożenia J. C. K. Mości najpokorniejszych życzeń z powodu zaślubin. D. 23 Stycznia o godzinie 11 przed południem przyjechała też w dwóch paradnych parokonnych powozach, w towarzystwie szambelanów i tajnych radców do zamku, a wprowadzona była z takimi samymi obzędami jak deputacja Węgierska. Wszystkie apartamenty były jak w ten czas gwardyą osadzone. Landeshauptman, Hrabia Attens, miał w imieniu stanów mowę do Najjaśniejszych Cesarstwa Jchmość, na którą raczyli łaskawie odpowiedzieć, i potem deputacją pożegnać. O godzinie 12 raczył J. C. K. Mość odebrać przysięgę wierności od mianowanych d. 11 t. m. po prowincyach 7 tajnych radców. Temi byli: Jan Fryderyk Xzę Biskup Seggauński, z donu Hrabia Waldstein i W rtemberg; Jan Semogyi de Medgyen, stanu i konferencyyny radca; Jętrzey Semsey; Ferdynand Baron Ulm-Erbach, prezes sądów szlacheckich w Karentyi; Ordynat Zamojski z Galicyi; Jozef Hrabia Ossoliński; Jozef Hrabia Breuner; Jozef Hra-

bia Vetterani, i Antoni Hrabia Lanckoroński.

W niedzielę d. 24 Stycznia znajdowali się Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość z Arcy Xżętami w zamkowym kościele na nabożeństwie. Po nabożeństwie raczył J. C. K. Mość udać się do nowej sali, dla przyłączenia w uroczystym sposobie mianowanych, z powodu zaślubin kawalerów Krol. Węgierskiego orderu S. Szczepana, z takimi samymi obrzędami, jakie d. 17 t. m. zachowane były w przyjęciu kawalerów złotego Runa. Gdy kandydaci w prowadzeniu zostali przez dziekana za wystąpieniem herolda orderu do sali, nastąpiło ich pasowanie na rycerzów, wykonanie przysięgi i przyozdobienie znakami orderu. W różnych apartamentach, przez które orszak przechodził, stały dwiema rzędami uszykowane gwardye w paradnych mundurach. Wszystkim przyślojnie ubranym osobom wolno było przypatrywać się orszakowi, trybuny zaś w sali zachowane tylko były dla szlachty, iey familii i honoraryuszów.

We wtorek d. 26 Stycznia w wieczor był u dworu bal, ale bez gali.

Król Jmć Hollenderski, Ludwik Napoleon, przysłał do tutejszego Najświetniejszego C. K. dworu w Warszawie nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra swiego Jenerała porucznika van Hoogendorpa.

J. C. K. Mość raczył J. na Hrabiego Węgierskiego na Montebatte mianować pżyła. skawiey C. K. aktualnym swoim szambelanem.

Pawła Aigera, kapitana w 4tym regimencie artyleryi bar. na Unterberga, raczył J. C. K. Mość przez najłaskawszy wzgląd na jego istotne zasługi tak przez okazaną odwagę, chwał. bac zaświadczenia tego pilności, iako też długą służbę i przywiązanie do Monarchy i oyczyny, wynieść z całym potomstwem obcię pći do stanu szlachectwa.

W przeciągu przeszłego szkolnego roku wydoktorowanych zostało w tutejszey szkole główney 26 uczniow na doktorow medycyny.

Hrabina Deym, właścicielka C. K. uprzywileiowanej galeryi kunsztu pod czerwona wieżą, przeznaczyła dochod z wniyścia d. 15 Listopada roku przeszłego dla nieszczęśliwych pogorzalcow miasta Heiligenstadt. Sędzia Mosböck z Heiligenstadt i właściciel łazienek, Steindl, trudnili się odbieraniem pieniędzy. Zebrano za bilety 726 zł. ryń. 23 kr. która kwota podzielona niezauw. została pomiędzy nieszczęśliwych Heiligenstadtanow, a łzy wdzięczności były najpiękniejszą nagrodą za ten czyn dobroczynności.

Z Gibraltaru d. 5. Grudnia

D. 25 Listopada zawinął tu Jenerał Moore z 15 przewozowemi statkami po 35 dniowey żegludze z Sycylii, na których znajdowało się 9000 woyska. Jenerał Moore miał w tych dniach naradzenie z Admiralem Sidney Smith na wysokości Tagu.

Do Kadyxu weszły Francuzkie wojska; lecz nie wiadomo, czyli tam pozostaną lub ujadzą się przeciw Gibraltarowi.

Z Paryża d. 10. Stycznia.

Dzienniki nasze mówią ciągle z niejakim podobieństwem do prawdy, że wojsko Francuzkie z Roslyyskiem w liczbie 60,000 ludzi przedsięwzięcie zdobycia posiadłości Angielskich w wschodnich Indjach. Wojsko to dodają, zgromadzić się musi w Astrachanie nad morzem Kaspiyskim, gdzie Wotga do niego wpada. Drogę tę, która z Warszawy wynosi 230 ml Niemieckich, odbydź Francuzkie wojska mogą w trzeciej części Wotgą. Z Astrachanu zapłynie połączoną wojsko wraz z artylerją, amunicją, &c. morzem Kaspijskim za 10 lub 12 dni do najbliższego miasta Perskiego Astrabat. Z tego zaś miasta uda się prosto przez kraj Perski do wschodnich Indyy. Podróż ta nie potrwa iak 7 do 8 tygodni. Król Perski dostarczy wojską wszystkich potrzeb i dotaczy do niego 30 do 40,000 woyska swiego. Naydaley w 5 mieścach staną połączone wojska w Indjach, wyprą Anglikow z złotyeh kopalni i zrobią niezmierną zdobycz.

Przez wyrok Cesarski dycezye Pary i Placencyi przyłączone zostały do kościoła Francuzkiego, a zatem zawarty z stolicą S. konkordat dla Francyi rozciągnięty także został do oby tych prowincyy.

Co publiczne pisma o zawrzeć się mającym dla katolickich Niemiec konkordacie mówią, iest tylko domysłem lub życzeniem.

Wydany został rozkaz, aby Królowey Etrurskiej przejeżdżającej przez Francją do Hiszpanii, czyniane były przynależne honory.

Gdy wojska Francuzkie weszły do Portugalii, zapytał się dowódzca nadgraniczney

twierdzy pierwszego ministra Portugalskiego czy ma Francuzow jako przyjaciol lub nie-przyjaciol przyjac. Ostatni dal mu następującą krótką odpowiedź: "Jako przyjaciel nie mogę ich uważać, a jako nieprzyjaciel nie jestem w stanie pomóc. Mam honor być &c.,"

Cesarz udał się we środę w towarzystwie Cesarzowej, W. Xcia Bergskiego i Xcia Neufszatelskiego do sali muzeum, gdzie złożone zostały posągi i obrazy w ostatniej kampanii zdobyte.

List prywatny z Lizbony pod d. 18 Grudnia donosi co następuje:

"W niedzielę d. 13 t. m. o godzinie 5 w wieczor zaczął się lud kupić na dwóch wielkich rynekach i obawiano się zaburzenia. Wystąpiły zaraz woyska Francuzkie i Portugalskie. Woyska rozstawione po mieście przymuszone były dać w kilku miejscach ognia, i zostawały pod bronią 48 godzin, ponieważ lud chciał dopuścić się zdradzieństwa. Zaprowadzono do więzienia 38 hersztów. Jenerał dowodzący przedsięwziął surowe środki przeciw tym, którzy schwytanci zostaną z bronią w ręku.,"

Wczoraj rano polował J. C. K. Mość około Malmaisonu, potem powrócił do miasta.

Królewicz Pruski Wilhelm, brat Króla Jmci Pruskiego, przyjechał do Paryża. Onegdaj miał prywatną audyencyą u Cesarza i rozmawiał długo z J. C. K. Mcją.

Z Baiony piszą pod d. 2 Stycznia, że tam przybył Margrabia Castelfranco, ambasador Króla Jmci Hiszpańskiego przy Cesarzu Austryackim, idąc do Madrytu, dla obięcia jak mowią dowodziwa nad jedną dywizyą woyska Hiszpańskiego. Posel Marokański przybył tamże; idąc do Madrytu.

Z Bordeaux donoszą, iż z Ameryki odebrano tam ważną wiadomość; że kongres wy-

dał wyrok, mocą którego wszelkie związki handlowe między Ameryką i Anglią ustały od 25 Grudnia. Moc zawieszenia tego wyroku odjęta została prezydentowi. Taz sama wiadomość przywieziona została do Orientu przez przybyły z Nowogoiorku okręt. Anglia nie mogła się z strony Ameryki spodziewać okropniejszego ciosu, iak zakazu wprowadzania do Ameryki-ley towarow, który kongres znaczną większością uchwalił.

Z Martyniki donoszą, iż wicher porznił w Wrześniu na Gwadelupie wielkie szkody. Fregata Angielska krążyła w tymże czasie przed portem S. Piotra i schwyciła wiele okrętow, między innymi Amerykańskie i Duńskie.

Onegdaj ogłoszony został wyrok kommissji woyskowej, która skazała na śmierć Armanda Wiktora Lechevallier, bywszego herceta Szumow, który otrzymał był przebaczenie, za popełnione na drodze do Kient w roku 1807 rozboie na czole szesnastotow:

Dnia 11. Stycznia.

J. C. K. Mość zaszczycił onegdaj obecnością swoją teatr Francuzki, na którym grana była tragedia *Rhadamist i Zenobia*. J. C. K. Mość powitały był najwyższemi oklaskami.

Króla Westfalskiego miałowal J. C. K. Mość wielkim urzędnikiem żelazney korony; kommander m: P. Champagne, ministra zagranicznych związkow; Diuroka, marszałka pałacu; Lavalette, radcę stanu, a kawalerami: Marszałkow Davot, Ney, Mołcey, Soult i Mortiera; Jenerałow dywizyi Cafarelli, Oddisota, Baraguay d'Hulliers, Charpentier, Sebastiani, Savary, Lauriston, Menou, Suchet, Rappa, &c. Ministrów stanu Lacuée i Defermont; Senatorów Monge, Bertholet;

d'Arenberg, Vaubois i Beauharnois; Radcow stanu Bigo-Preaneneu, Treilhard, Frochet, etc.

W Auch i Tours, równie iak w innych znaczniejszych miastach departamentow południowej Francyi potworzono honorowe strażę koane, dla czynienia służby przy Najświetniejszym Cesarzu Jmci, gdy odwiedzi te okolice.

Królowa Jmé Et ruska wyjechała z młodym Królem d. 1 Stycznia z Turynu, gdzie zabawiła 6 dni, w dalszą podróż do Hiszpanii.

Dokończenie opisu Portugalii.

"Dzkie wino rośnie w niektórych okolicach Tras-os-Montes, w prowincyi zimney i suchey. W lasach, które otaczają góry Nawalheira i Azinhal, potrzeba można winne drzewka mającą pół stopy grubości, a gałęzie ich pną się po drzewach na 50 stop wysokich.

"Przebywszy rzekę Duro wchodzi się do prowincyi Beyra. Położenie tej prowincyi podobne jest do Tra-os-Montes; małe skłoty wspierają wysokie góry. Góra Estrel wznosi się 7000 stop nad płaszczyznę morza; na tej górze znajduje się skład sniegu dla przedających lody w Lizbonie. Wierchołki tych gór bardzo są niebezpieczne dla śmiatych wędrowników, którzy je chcą zwiedzić, słowem są to Alpy Portugalskie. Płaszczyzny góry Estrel wydają jebście owoce strefy północney, które równie są lubione w Portugalii, iak pomarańcze w północnych okolicach. Nadbrzeża morskie Beyry są równinami urodzaynymi, ale bagniste i nie zdrowe. W środku tej prowincyi rzeka Mondego pławi te rozkoszne doliny, gdzie wznosi się Coimbra wśród winnic i pol zasianych kukuruczą, doliny uśmiechające się przez młotki jnesa.

"Wchodząc do prowincyi Estramadury, postrzegać się daje wpływ cieplejszego klimatu i ziemię mniej podniesioną. Wzgórki Cintera wystawiają rozkoszne krzewy, gdzie pomarańcze, cytryny wraz z kasztanami rosną, i najpiękniejsze rośliny okrywają tu skały; z wysokości ich rozchodzi się zapach rozlicznych zioł, gdy tym czasem gorują nad urodzaynymi roślinami daktylowe drzewa, oddzielone rzędami aloesu.

"Przysłowie Portugalskie niesie: że ten który nie widział Lizbony nie wiedział pięknego; (przysłowie to nie zasadza się na wymiostości narodowej, ale na rzeczywistości. Żadne miasto nie wystawia piękniejszego widoku; żadne nie łączy tyle przyjemności pięknej rzeki okrytej okrętami i położenia amfiteatralnego nad brzegami urodzaynymi i dobrze uprawnemi. Potrzeba udać się na drugi koniec Europy, aby widzieć nad brzegami Bosforu podobnie zachwycający widok. Lizbona z swemi przedmieściami liczy, podług Portugalczyków, 300,000 mieszkańców; z tych rachują 60,000 w Porto, a 10 do 12,000 w Braga, Coimbra, Elvas, Ewora i Setubal. Lizbona zawiera w sobie całą część ludności całej Portugalii, którą podają do 3 mill. mieszkańców. Rzeka Tagus sławna była w starożytności z złotego piasku, który podług Fario-y-Sonse, miał się w wszystkich Portugalskich rzekach znajdować. Nieurodzayne okolice wielkiej prowincyi Alentejo nie powinny zrażać wędrownika; znajduje się tam także niektóre doliny urodzayne; owoce mają tam wyborną paszę, i krzewia, laury i mirty zdobią przyjemnie niektóre wzgórki. Prowincya ta zawiera w sobie wielką ciekawość naturalną, która uszła bacznosci nietylko geologow, którym wolno wszystkiego nie wiedzieć, ale nawet jeografow.

jak Biscbing i wędrownikow, jak Link. Chcę mówić o kaskadzie Gwadyany, nazywaney w kraju *skokiem wilka*. Wielka ta rzeka ściśniona dwiema górami spada z nadzwyczajną szybkością blisko milę; napotyka skałę, która prawie isy bieg przerywa; przechodzi przez kanał, który nie ma tylko 4 stopy szerokości: cały zbiór tej wody spada gwałtownie z wysokości 50 stop, i płynie jeszcze dwie mile z szybkością, która nie dozwala po niej żeglugi. Woda kręcąc się wydrążyła w skałę wiele rozmaitych zakrętów. Kaskada ta nigdy nie była opisana, ani odrysowana.

Jedną Algarbia z prowincyi Portugaliskich pozostaje nam jeszcze do przebieżenia. W gorącej tej okolicy drzewa cytrynowe i pomarańczowe zdobią nawet boki gór; pielęgnowanie fig bogaci mieszkańców doliny; w morzu łowią sardele i inne ryby. Algarbiyczycowie są najlepszymi w Portugalii marynarzami.

Do tego opisu prowincyi Portugaliskich w Europie dodać trzeba niektóre ogólne uwagi. Ziemia Portugalska nie jest nadzwyczajney urodzajności; sama natura położyła pułstynie obok rozkosznych ogrodów. Portugalczykow nie należy obwiniać o próżniactwo i opieszałość, brakuje im tylko dobrych sposobow gospodarowania. Według P. Linka Portugalia wydaie tyle zboża, ile go potrzebuie, tymczasem publiczne mniemanie przeciwi się temu twierdzeniu. Załuią niektórzy pisarze, iż nie ma w Portugalii lekkich koni, które dawni poeci nazywali dziećmi Zefira; lecz Portugalczycowie odpowiadają, iż muły i osły, które natura temu dała krajowi, bardzo są użyteczne.

Oto jest zwyczajny coroczny z Portugalii wywoz:

Wina 58,000 pip, w wartości 9,400,000 krusadów.

Włny 1,000,000 funtow, naywięcej z prowincyi Alenteio.

Owocow świeżych, iako to cytryn, pomarańczy, &c. 80 statkow.

Owocow suszonych, iako to fig, migdałow, rodzynekow, &c. 15 statkow.

Soli 100,000 mojes czyli beczek.

Oliwy 700 pip, z którey 500 idzie do Brazylji.

Wywoz ten z Europejskich posiadłości jest w porównaniu potrzeb kraju bardzo małym. Różne narody sprzedają Portugalczykom:

Angliia: materye wełniane, bawełniane, pochodzochy iedwabne, galanterye, narzędzia metalowe, węgle kamienne, cynę, &c. &c.

Irlandya: masło, mięso solone.

Francya: płótna Bretanii 60,000 sztuk; płótna przednie, batyft, materye wełniane, fuzye, skóry wołowe i cielęce; towary różne, galanterye, zegarki i sukna od ostatniego pokoju.

Hollandya: zboże, syr, &c.

Niemcy północne: zboże, 5 do 600,000 sztuk płótna, narzędzia żelazne, &c. &c.

Dania: zboże i drzewo do hudowy.

Szwecya i Pomerania Szwedzka: zboże, żelazo, stal, miedź i żywicę.

Rosya: zboże, konopie, len, płótno na żagle, liny, drzewo okrętowe, żywicę, łój, futra, &c. &c.

Gdańsk: zboże, konopie i klepki.

Hiszpania: żelazo Biskajskie, i wiele innych artykułow.

Dodać tu potrzeba, iż wiele z tych ar-

tykułow wychodził znnowu do osad, a miano-
wicie do Brazylii. „

Z Kassel d. 3 Sycznia.

D. 1 Sycznia o godzinie 10 z rana (wy-
raża Monitor Westfalski) wniosło się wspa-
niale na niebie słońce, dla uświetnienia uro-
czystości holdu, złożonego przez deputowa-
nych królestwa Westfalskiego swojemu Kró-
lowi.

O godzinie 11 reprezentanci w liczbie 273
zebrali się w sali zgromadzenia. Widziano
siedzących bez różnicy na jednych ławach:
mężów, których imiona od dawna są znane,
uczonych, zaszczyt naukom przynoszących,
przemysłnych kupców, pracowitych wiesnia-
ków i posłów z Harzu, potomków dawnych
Wandalów, zachowujących dotąd prostotę
obyczajów i nawet ubior swych ojców.

Miejsca prozra zajęta liczna publiczność,
która zbiegała się zewsząd dla dzielenia uro-
czystości i powtórzenia w seryu przysięgi,
którą reprezentanci wykonać mieli. Sala oz-
dobiona była gustownie. Kołoty narodowe
Westfalskiego i herby królestwa zdobiły oka-
zały tron Króla. Łoża dla Królowey ziaay-
dowało się na przeciwko tronu. W głębi tronu
wznosiło się popiersie Cesarza Napoleona oz-
dobione laurami. Godło to wieczney chwaty
i wielkości wzbudzało w reprezentantach po-
szanowanie i dodawało świetności obrządke-
owi, na który się zgromadzili.

O godzinie wpół do dziesiątej huk dział do-
niosł o zbliżeniu się Królowey. Przyymowa-
na była stosownie do ogłoszonego przepisu
(który dawniej w gazecie naszej umieszcili-
śmy.) Towarzyszyła jej Hrabina Truchses,
W. ochmistrzyni z damami pałacu. Za ukaza-
niem się Królowey powszechny dał się sły-
szac okrzyk: „Niech żyje. „

Wkwadrans potem bicie z dział dotio-
sło o zbliżeniu się Monarchy, którego przy-
jęto także stosownie do przepisu. Poprzedza-
li go W W. urzędnicy państwa i dworu. Za-
nim szli ministrowie. Gdy usiadł na tronie,
wszyscy zajęli przeznaczone dla siebie miey-
sca; a W. podkomorzy zastępujący obowiąz-
ki W. mistrza obrzędów, odebrawszy od Kró-
la tożkazy, przentał je ministrowi sprawid-
liwości i spraw wewnętrznych. Ten wy-
szedłszy na środek sali; miał mowę w tey
ośnowie:

„Najjaśnieyszy Panie! Widzisz otę-
czających Twoy tron reprezentantow krajow
i przewisocy, składających Twe królestwo
Rok nowy nie mogł się rozpocząć pod wroź-
bą szczęśliwszą! Poważny ten obrządek na-
daie publiczną i uroczystą sankcyą umowie
między Monarchą i poddanemi. Zwszyłkich
Twych krajow pospiesz li tu obywatelę wszy-
łkich klas dla złożenia W. K. Mei holdu:
Wszyscy radziby byli przybydź; wszyscy
zazdroszczą tym, co mają szczęście znaydo-
wania się na tem miejscu. Najjaśnieyszy
Panie! stanąwszy przed Tobą wraz z kolega-
mi memi na tey ziemi, wiubi iesteśmy złożyć
świadcetwo nayschlubnieysze o ludach, nad
którymi pałowac zaczenasz. Tysiąc krctnie
słyszeliśmy mieszhańców tego kraju mowią-
cych, że dla Króla, którego im nadało zwy-
cięztwo Wielkiego Napoleona i Niebo, row-
ną zachowają wierność, iaką zawsze dla
swych Monarchow okazywali. Uznają, iako
wałeczni i sprawiedliwi sędziowie kunsztu,
że trofea W. K. Mei w Szląsku, uczyniły Cię
godnym strzedz brzegow Elby, dla ostatecz-
nego zabezpieczenia brzegow Renn, i stanąć
w pierwszej linii owey ligi państw, mającey
zapewnić prawa tylu mócarstw, bezpieczen-
stwo tylu ludow i pokoy stałego lądu — G-

święceni doświadczeniem i umiejętnością prawa publicznego, wiuszują sobie, że rozmaite prowincye, które tak często przemieniały panów, jednym teraz prawem rządzić się będą. W kodeksie Napoleona uważają dar naysiękniejszy, nays pewniejszy rękomyi własności, najlepszą skazówkę swych umów. — Z wdzięcznością uwielbiać wnet będą Monarchę, łączącego z powabami młodości dojrzałość doświadczenia, nabytą w szkole naysdoskonalszego Wodza i nayswiększego Prawodawcy. Naysiaśnieyszy Panie! poki tylko tak iak Napoleon rządzić będziesz, poty Naysiaśnieysza Twoja Towarzyska, pochodząca z krwi od dawna tu poważaney i kochaney, dzielić będzie z Tobą panowanie nad sercami. Wdzięki iey, a Twoje cnoty będą ozdobą tronu, i potomstwo wasze przeciwie się z pokolenia do pokolenia imiona, które odtąd od pierwszego Króla Westfalii i pierwszego Cesarza Francuzow są nierozłączne. — Te są, Naysiaśnieyszy Panie, życzenia i nadzieie reprezentantow ludu, których będę miał honor przedstawić W. K. Mei i których stąbym, lecz wiernym w tey chwili iestem tłumaczem. Upraszam W. K. Mei, ażebyś ich przypuścić do przysięgi postuszeństwa rozkazom Twoim i wierności konstytucyi. „

Po tey mowie, sprawujący urząd W. mistrza obrzędow, zbliżył się znou do tronu po rozkazy, przeniósł je ministrowi, i nastąpiło wykonanie w porządku przepisanyim przysięgi, w tych wyrazach:

„Przysięgamy za siebie i kraj, który reprezentujemy, postuszeństwo Królowi i wierność konstytucyi. „

Naysiaśnieyszy Król zabrawszy potem głos mowił:

„Mei Panowie deputowani prowincyi królestwa mego! Pierwszem życzeniem mo-

im było przy wstąpieniu na tron widzieć się od poddanych moich otoczonym. — Wielkim iest to dzieło, którego wykonanie iest mi poleczone i całe Niemcy zwracają uwagę na pierwsze kroki nasze. Podzielone między wielu rządcow, rządzone według mnogich i zgnatowanych praw i przy systemacie lennym, które tam poddaństwo, owdzie tworzyły przesady, kraie te nie mogły doysść do tego stopnia zakwitnienia iak inne kraie Europy. Przyszła nakoniec chwila, w której stanąć mogą w ich rzędzie. — Podporą szczęścia każdego państwa iest uroczysta umowa, zakreślająca prawa, oznaczająca obowiązki i zatwierdzająca między Rządzą i poddanymi stosunki, przez które pierwszy, chociaż obdarzony z zupełną władzą czynienia dobrze, żadnego nie ma interesu zle działania — Po tych znamionach poznacie konstytucyą, której teraz wierność zaprzyśięgliście; w niej nauczycie się poznawać rozum Wielkiego Gieniuszu, który ją podyktował. — Przyjętem obowiązek przeprowadzenia do skutku tey konstytucyi i dopełnię go w całej rozciągłości. — Od dnia, w którym na tron wstąpiłem, wielki sobie wzór obrałem i postanowiłem dwa osiągnąć cele: miłość poddanych i szacunek potomności; aby tego dopiąć, żadna ofiara nie będzie mi zbyt drogą, żadne usiłowanie zbyt wielkim. — Roztropna polityka łączyła państwo moje z Francyą aż do połowy ostatniego wieku; związki łączące mnie teraz z tem wielkim mocarstwem zwracają systemat, którego Niemcy północne pragnęły zawsze. Ciagle temu systematowi wiernym będą i połączę tym sposobem naysdoższe me uczucia z nayswiętszymi moimi powinnościami. — Z trony W. Państw spodziewam się tegoż samego i na tem polegam. Niewatpię wcale, iż dla nowego porządku rzeczy, tyle dobradziejstw przynosi-

szącego, poświęćcie niektóre niezgodne z nami korzyści. Przywileje, wyłączone swobody, osobiste poddaństwo przeciwia się duchowi wieku naszego. Westfalia musi nakoniec otrzymać obywatelów, i tu, jak w innych krajach, musi także człowiek w swym społeczeństwie sam siebie poznawać i szanować.— Sposób myślenia, jaki mi już okazałście, jest dla mnie zakładem, że w dopełnieniu życzeń moich dla dobra wszystkich moich poddanych, żadney nie doznam sprzeczności. Muszę jednak W Panom dać do poznania, że na drodze do tego celu żadne mnie nie wstrzymają przeszkody, i nigdy mnie nikt nie zobaczy kładącego na szali obok dobra moich poddanych, prywatne iakowe zyski.— Wychowany w polu w śród burz politycznych, miałem, choć młody, porę poznania, że równość przed ustawą, mięstwo i wierność stanowią prawdziwą potęgę narodu i godność jego zatwierdzają. Dwie te cnoty właściwe są W Panom w wysokim stopniu i w nich pierwszą moją nadzieję pokładam.,

Mowa Królewska wzbudziła najwyższe uczucia ukontentowania. Król udał się potem na powrot do zamku w tym samym porządku, w jakim przybył. Przechodząc przez sąłą mógł postrzedz głębokie wrażenie miłości i uszanowania, iakie w poddanych swych wzbudził. Królowa udała się za Królem wśród okrzyków radosnych. I tak zakończyła się ta uroczystość, której wybor dnia, wiek Króla, sława jego już wielka, imię, które nosi, świetna przyszłość, tyle nadziei i tyle już rzeczywistości tak wiele przydały ozdoby i blasku, że dokładne iey opisanie jest prawie niepodobne.

Z Monachium d. 14. Stycznia.

Wczoraj w wieczor powracili Najjaśniejsi Królestwo Jchmość a Następca tronu i

Królowną Karoliną w dobrem zdrowiu z podróżą sweiży do Włoch do tuteyszey stolicy.

Z Bononii d. 5. Stycznia.

Z królestwa Neapolitańskiego, gdzie wielkie znajduje się zapasy oliwy, idą teraz znaczne iey transporty do Ankony, a stamtąd prowadzone są częścią na barkach, częścią ładem do Wenecyi i Tryestu. Do tych dwóch mięsc nadchodzą nawet z północy kommissa na oliwę, ponieważ dla przerwaney żeglugi i tam iey brakuje.

Z Medolanu d. 5. Stycznia.

W nocy z 2 na 3ci tego miesiąca podpisany został handlowy traktat pzez naszego ministra skarbowego i Bawarskiego Ministra stanu, Barona Montgelas, dla królestw Włoskiego i Bawarskiego. Osnowa iego iścące nie wiadoma, ale ma bydz dla obu państw korzystny. Postany do Paryża został po zatwierdzeniu do Cesarza Napoleona i Króla. D. 3 z rana wyiechał stąd Minister Baron Montgelas na powrot do Monachium.

Względem nastąpięnego w Barbaryi trzęsienia ziemi, niemamy dalszych doniesień, ponieważ żegluga do Włoch jest przerwana.

Wszystkie nowe odmiany polityczne, które Cesarz przed wyjazdem swoim z Włoch miał poczynić, są zmyślone. Wydane w Wenecyi, Medyolanie i Turynierozporządzenia są wiadome, a reszta co mówią jest tylko domysłem.

Z Szczecina d. 16. Stycznia.

Berto, iabtko i Marszałkowa laska Karola XIIgo, które się w Stralsundzie znajdowały, są, iak mówią, do Paryża odesłane.

Względem zatrzymanych tu przez Francuzkie urzędy Szwedzkich tawarów posłana została sztafeta do Paryża.

GAZETY KRAKOWSKIE

WE SRODĘ DNIA 3 LUTEGO 1848.

Z Wielkonozy d. 22. Stycznia.

Przyprawadono tu zwłoki zesłany JW. Ewy Karoliny z Zelenkich Hrabiny Grabowskiej, przy zgromadzeniu krewnych, przyjaciół i sług, które do czasu pogrzebu w grobie Witeluszow Zelenkich, poprzednikow zmarłej, złożone zostały. Smutną tę wieść dzwony licznych kościołów ogłaszają pomnożyły bardziej ży i żale. Należałoby uczynić obszerny, sprawiedliwy, a tem samem i święty opis szczególniejszych zmarłej darow, jakimi ją obdarzała natura ukazała swą dziwiącą, a nie powszechnie rozrzuconą siłę; lecz znana będą Publiczności tutejszey i za granicą z stałości, przyjaźni, dobroczynności i mnogich innych przyrządów, wstrzymnie pióro często zboczenie wysilające się. — Opuszczyć tego nie można, iż wspaniałe rzadkie osoby był smem tylko, bo można by duszy wprzętając tę kłiwą w słabych umysłach zamieszkałą boleśń śmierci, usposobiła do przyięcia z spokojną cierpliwością tego niezmiernego smutności wyzoku, który ją nawiedził w blegu lat tycia 66. Przez wczesne i rozporządzenie ręką własną majątku, opatrzenie boynie szpitalow, ubogich, sług i poddanych, uwiecznyła się pamięcią ozdoba i trwałą.

*Z Londynu d. 2. Stycznia.**(Przez Paryż.)*

Generał Moore przybył d. 29 Grudnia na okręcie Euristus z przewozową flotą, na której znajdowało się 9 do 10,000 woyska, z Sycylii do Portsmouthu. Podróż z Gibraltaru odprawił w 13 dni.

Hrabia Mier przybył na statku pod banderą pokojową a Kale do Dowru, a stamtąd do Londynu. Przywiozł on do Austryjskiego posta, Xcia Starhemberga listy. Ostatni miał wczoray długie saradzenie z Ministrem Caunitz.

Fregata Anson zatopiła się z wszystkimi ludem przy Plimut.

Liczbę weszłego dotąd i przechodzącego przez Hiszpanią Francuzkiego woyska podają do 25,000 ludzi.

Mowia, że Lord Melwill będzie pierwszym ministrem skarbu mianowany.

Sześć Regimentow powracających z Jeneralem Murray z Montevideo, mają do Kororku wyjechać.

Kancelarz skarbowy, P. Perceval, wezwał przez przez okólnik członki niższej izby, aby zosydowały się d. 21 Stycznia w Londynie przy zgromadzeniu posiedzeń parlamen-

tu, ponieważ ważny przedmiot będą pod
rozważę parlamentu podane.

Amerykańskie dzienniki odebraliśmy do
26 Listopada, które jeden tylko następujący
ważny artykuł w sobie zawierają:

" P. Lyon w izbie reprezentantów wniosł,
aby wszelki majątek poddanych Angielskich
u Amerykanów był zatrzymany i nastąpił za-
kaz wypłacania im należności. „

Doniesienia z St. Domingo potwierdzają,
że Petion odniósł korzyści nad Chrystofem, i
dodać, że wielkie jest podobieństwo, iż któ-
tnia zakończy się na stronę pierwszego. Z
Port au Prince piszą pod d. 6 Października co
następuje:

Przed kilku dniami wojsko Petiona sto-
czyło krwawą walkę przy St. Marc z wojs-
kiem swego przeciwnika Chrystofa, które
przymusiło cofnąć się z znaczną stratą i w naj-
większym nieładzie. Pomiędzy zabitemi li-
czą dwóch naczelników. Dowódca La-
maire trzyma jeszcze miasto la Paz, które
leży w środku kantonów zależących pod
panowaniem Chrystofa. Domyślają się, że
miasto St. Marc, chociaż dobrze obwarowane,
do stanie się wkrótce w ręce Petiona.

Z Frankfurtu d. 13. Stycznia.

Ogłoszoną tu została rozporządzenie
względem żydów, które Xę Juc Prymas
wydał. Składa się z pięciu tytułów. Pier-
wszy mówi o religii, nadając żydom w mie-

ście naszym wolność wyznania swej religii i
zachowanie wszystkich zwyczajów, byle te
nie przeciwły się krajowemu ustawom; drugi
stanowi względem szkół i nauki; trzeci wzglę-
dem stosunków pomiędzy Żydami; czwarty
względem ich mieszkań, przemysłu i handlu;
piąty względem obchodzenia się żydów z
Chrześcianami i tych z żydami.

Z Oporto d. 1. Grudnia.

Port nasz, który dawniej był często od
Angielskich okrętów odwiedzany, jest teraz
przez dwie Angielskie fregaty zamknięty.
Weszły tu Francuzkie wojska osadziły nad-
brzeżne batterye i twierdzę: wszelka kommu-
nikacya z Anglikami jest pod surową karą za-
kazana. Niem tu weszli Francuzi wywieźli
Anglicy wszystkie ład wina, jednak dla bra-
ku czasu zostawili przeszło za 100,000 krusz-
dów swych towarów, których tu mieli wiel-
kie składy.

CENA ŻYDŹ

Na targu w Krakowie d. 1 Lutego 1848

Korzec Pszenicy	- - - -	zł. pol.	50 do 56
- Żyta	- - - -	- - - -	44 - 48.
- Jęczmienia	- - - -	- - - -	36 - 40
- Owsa	- - - -	- - - -	19 - 22.
- Grochu	- - - -	- - - -	43 - 56.
- K. lzy jaglancy	- - - -	- - - -	84 - 88

W Wiedniu d. 23. Stycznia.

Meca wynosząca pół korca nalezego:

- Pszenicy	- - - -	zł. pol.	24 do 30.
- Żyta	- - - -	- - - -	16 - 19
- Jęczmienia	- - - -	- - - -	16 - 18
- Owsa	- - - -	- - - -	13 - 15.

DOŚNIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Kazmierza dolnego niniejszem do powszechney udziela wiado-
mości, iż dom z placem pod Num. 315 na przedmieściu Odainski tu w Kazmierzu dolnym po-
łożony Jozefa Kolbińskiego prawem przekrętu nalezego walsny 415 zł. ryń. wedle aktu deta-
kacyi przez każdego przeżyte się mającego oszczędzając, na satysfakcyi Żyda Wulfa Israe-
lowicza Wohlmana, czyli temu obciążający się sumą 23 ezer, zł. najwięcey dającym, wy-
jąwszy jednak Żydów jako najmniejszem dekretem od dabywania Katolickich domów wy-
łączonych, przez publiczną licytacyą tu w kancelarji Magistratu dozwolając się mającą
przesłany zostanie, do której to licytacyi ma być umowa, to jest 22 Lutego, 22 Marca i 22

Kwietnia roku bieżącego każdy na godzinę 9tą z rana, z tym dodatkiem naznacza się, iż gdyby ani na pierwszym, ani na drugim wyżej oszacowania dom ten z placem przedany nie został, tedy na trzecim terminie nawet niżej oszacunkowej przedany będzie pod temi przecie warunkami:

1) Iż każdy do licytacji przystępujący 10tą część ceny szacunkowej kommissyi licytacyney złożyć, a zaś

2) Najwięcej dający w 14 dniach resztę ofiarowaną na siebie kwoty do depozytu sądowego tym pewniey złożyć powinien, ile że inaczej ulegnie swoie Vadium utraci, ale nawet na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacja wyznaczona będzie, na której to coby do ofiarowanej przez niego kwoty niedostawało on ze swego dołożyć będzie obowiązany. — Niniejszym także wywaja się zarazem wszyscy na tym domie bytujący wierzyciele, że by uie czekając osobnego przyzwoła z prawami swemi przy licytacji zgłosili się, inaczej albowiem żaden wzgląd na nich miany nie będzie, lecz winnysięm przy licytacji zgłaszającym się z summy licytacyney zadawsz czynienie należne, oni zaś z reszty pozostałej lub inną majątku dłużnika zaspokojenia swego szukac będą mogli.

Dat. w K. Zmaran dolnym dnia 13 Stycznia 1808 roku.

*J. Litwinski Procoasul.
Głom syndyk.
Kriegszetem.*

Z Rady Magistratu K. Miasta dolnego Kaźmierza Białozorski.

Casoreo Regium Iudicium Nobilium Proov. Lubniense Galiciz Occidentalis omnibus quorum interest notum. — Adit. post Camerarium Lubniensem Sectionis II dæ Honorem Luba ab Officio suo amotum, munus Camerarij Lubniensis eisdem Sectionis II a vacare & Concursum pro hocce munere prescri tum esse, quare omnes, quitale Camerarij munus adipisci anhelant, & qualitatibus proscriptis provisi sunt, invitentur; ut suis supplicibus Libellos debite adstrucos spatio 4 septimanarum sic Forj certo certis exhibeant, quo secus elapso hoc 4 septimanarum termino pttitorum pro hocce munere nulla hic Iudicij restitio habebitur; & talia Supplicantibus sine effectu restituta. — Ceterum etiam omnes, qui aliquam pretensionem occasione muneris dicti Camerarij Beneficentia Luba propter restantes Tunc aut aliis ad Iudiciale Depositum tradendas privatas pecunias formidant habuerent, se coram hocce C. R. Forom intra unum Annum a die publicati onis huius certis instinent quo secus cautio ejus Camerarij noim lis ex qua significatio obtineri possit, delebitur.

*Jacobus Kulczycki
Dollenberg.
Wladich.*

**Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis Galic. Occident.
Datum Lublini, die 11 Januar. 1808.**

Klimaszewski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa podaje do wiadomości, iż rzeczy ruchome po niegdys Maryannie Kościuszce pozostale, i kato: sukne mezzkie i ti togłowskie, bielizna, pościel, s rzęty drewniane, obrazys i inne s rzęty domowe przez publiczną licytacją na dniu 11 Lutego 1808 roku o g dzinie 9 z rana zaczawszy w domu pod Nm. 166 na Kie. parzu stojącym za gotowe pieniądze przedawane będą. — Zyczący sobie więc kupna na dzień i miejsce przeznaczone mają się stawid.

*Gollmayer.
Kryżanowski.
Kozłowski.*

**Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 4 Grudnia 1807 roku.**

Morawski.

Z Strony Magistratu C. K. wlnego miasta Lublina Sukcesywnowie po zmarłych Antonim i Teodorze Jurkowskich Braciach między sobą redzonych pozostali, i z boku Sądowi tuteysze-

mu odkryci, niniejszym Edyktem, w którymkolwiek kraju i miejscu zostają, wzywają się; ażeby do sukcesyji po niegdy Leonie Jurkowskim kupca i handlowym, Bracia Antoniego i Teodora Jurkowskich, swoich Ojców, tożż z Stryju, dnia 18-go Kwietnia 1806 zmarłym; w przeciągu Roku i Niedzieli szczeru, tym pewnie nastąpi, swą deklaracyą względem objęcia majątku podali; inaczej po upłynięciu tego czasu, za sukcesyją innym nadgłaszają.

Dań w Lublinie dnia 17go Kwietnia 1807.

F. Pall.

Jac. Lewandowski.

R. Prezydent.

Z Rady Magistratu Cesarstwa i Królestwa Wolnego Lublina.

Magistrat Kr. Miasta Królestwa niniejszym obwieszczeniem, w jakim czyni, iż bawole drewniane, jako to iscedba st. pol. 120, potowa Lamusa, 12 z. pol. rakfalu, przęsał 27 drzewa tegoż st. pol. 108, sliwiane drzewo st. pol. 30, polwar 2 drzewa tegoż 1600 st. pol. takżem każdyko 1860 zł. pol. oraxowski do właścicielorow małżeńskich Kestowskiach po zmarłym Stanisławie Kestowskim, pozostałym należące, z powodu przez Apolonia i Fabiszewskich Klimkiewiczów w grzechuściskę szefey części tychże budowali, zaskarżoney, a sądownie uchyloney pierwszey dnia 10 Grudnia r. p. licytacyi, a przez powtórny dnia 18 Lutego r. b. o godzinie zejey po południu na tutejszym ratuszu odbywać się mająca licytacyą, publicznie sprzedane zostają. Wszyscy przeto tuteż kupna mający niech się w wadom i na część sumy szacunoy, w piszące zapatrzka, i pomienionym miejscu i czasie stawią. — Praszają nabywca, posiadacza z licytacyi wypisująca kwotę, natychmiast przez komisyy licytacyi do sądownych depozytowych wpiąć będzie inaczej bowiem na jego koszt, nowa licytacya wypisana by mogła. — Należnie wszyscy wierzący się zapisowi napominają się, aby się do protokołu licytacyi z swemi pretensyami miesowali. — Bo po terminie ani słuchani, ani przy polowanie sumy, żaden względ na nich mieć nie będzie.

Jac. Hufst Consul.

Jos. de Lipski Syndyk.

Z Rady Magistratu Król. Miasta Królestwa d. 16 Stycznia 1808.

Thom: de Zuzawski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do wiadomości podaje, iż rzeczy ruchome po zbiegłej Maryannie Jędrzejewskiej pozostałe isko to: bieliz i inne sprzęty umowione, próżbę wierzącyelow przez publiczną licytacyą dnia 8 Lutego 1808 o godzinie 9 z rana nastawiony, na wadom i gotowe pieniądze sprzedawane będą. Wszyscy zatem żyjący sobie kupna mają się na czas i miejsce wytey nawiązać i stanć.

Gollmayer.

Arzyznowski.

de Nihelodon.

Z Rady Magistratu Cesarstwa i Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 18. Grudnia 1807.

Maiswski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa do wiadomości podaje, iż 88 butelek wina na Zyda Helnmann Kleinym zaspokojony sumy 2600 zł. rzn. i prowizy i kosztami prawomoi, przez Zyda Salomona Fischel przez wyroszkonsany, przez publiczną licytacyą na dniu 8 Lutego r. b. w Kramarzku w Kamienicy Jakoba pod Nym, 128 stołcey, za gotowe pieniądze sprzedane będą. Wszyscy zatem żyjący sobie kupna mają się na dzień i miejsce wytey nawiązać i stanć.

Gollmayer.

Lodzinski.

Schofl. Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 8. Stycznia 1807.

Maiswski.